

δὲν κατὰ δίκην οὐδ' ἐκ προνοίας ἀλλ' ἅπαντα συγκεχυμένως
καὶ ἀκρίτως φέρεται καὶ σπαθᾶται τὰ τῶν ἀνθρώπων. τοῦ δὲ
δεισιδαίμονος οὐχ οὗτος ὁ τρόπος, ἀλλὰ μικρότατον αὐτῷ κα-
κὸν τὸ συμπεπτωκός ἐστιν· ἄλλα <γὰρ> κάθηται πάθη χαλεπὰ
5 καὶ μεγάλα καὶ δυσάπλάκτα τῇ λύπῃ προσοικοδομῶν, καὶ
□ προσεμφορῶν αὐτῷ δείματα καὶ φόβους καὶ ὑποψίας καὶ ταρα-
χάς, παντὶ θρήνῳ καὶ παντὶ στεναγμῷ καθαπτόμενος· οὔτε
γὰρ ἄνθρωπον οὔτε τύχην οὔτε καιρὸν οὔθ' αὐτὸν ἀλλὰ πάν-
των τὸν θεὸν αἰτιᾶται, κάκειθεν ἐπ' αὐτὸν ἤκειν καὶ φέρε-
B σθαι ῥεῦμα δαιμόνιον ἄτης φησί, καὶ οὐ δυστυχῆς ὢν ἀλλὰ
11 θεομισῆς τις ἄνθρωπος ὑπὸ τῶν θεῶν κολάζεσθαι καὶ δίκην
διδόναι, [καὶ] πάντα πάσχειν προσηκόντως δι' αὐτὸν [τὸν νοῦν]
ὑπονοῶν. γοσῶν τε ὁ ἄθεος ἐκλογίζεται καὶ ἀναμιμνήσκειται
πλησμονὰς αὐτοῦ καὶ οἰνώσεις καὶ ἀταξίας περὶ δέλαιαν ἢ κό-
15 πους ὑπερβάλλοντας ἢ μεταβολὰς ἀέρων ἀήθεις καὶ τόπων,
ἔπειτα προσκρούσας ἐν πολιτείαις καὶ περιπεσῶν ἀδοξίαις πρὸς
ὄχλον ἢ διαβολαῖς πρὸς ἡγεμόνα τὴν αἰτίαν ἐξ αὐτοῦ καὶ τῶν
περὶ αὐτὸν ἀνασκοπεῖ

ἔπῃ παρέβην; τί δ' ἔρεξα; τί μοι δέον οὐκ

20 ἐτελέσθη; (Carm aur. 42)

C τῷ δὲ δεισιδαίμονι καὶ σώματος ἀρρωστία πᾶσα καὶ χρημάτων
ἀποβολὴ καὶ τέκνων θάνατοι καὶ περὶ πολιτικὰς πράξεις δυση-
□ μερίαι καὶ ἀποτεύξεις πληγαὶ θεοῦ καὶ προσβολαὶ δαίμονος
λέγονται. οὔθεν οὐδὲ τολμᾶ βοηθεῖν οὐδὲ διαλύειν τὸ συμβε-
25 βηκὸς οὐδὲ θεραπεύειν οὐδ' ἀντιτάττεσθαι, μὴ δόξῃ θεο-
μαχεῖν καὶ ἀντιτείνειν κολαζόμενος, ἀλλ' ὠθεῖται μὲν ἔξω
νοσοῦντος ὁ ἰατρός, ἀποκλείεται δὲ πενθοῦντος ὁ νοουθετῶν